

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 101/2011-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 8. marca 2011 predbežne prerokoval sťažnosť MUDr. D. B., B., pre namietané porušenie jeho základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a práva na účinný prostriedok nápravy podľa čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava II v konaní vedenom pod sp. zn. 50 C 253/2007 a postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 12 Co 172/2008 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť MUDr. D. B. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 5. novembra 2010 doručená sťažnosť MUDr. D. B., B. (ďalej len „sťažovateľ“), pre namietané porušenie jeho základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2

Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a práva na účinný prostriedok nápravy podľa čl. 13 dohovoru postupom Okresného súdu Bratislava II (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 50 C 253/2007 a postupom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 12 Co 172/2008.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti uviedol:

„I.A V konaní 50C/253/2007 bola podaná žaloba dňa 19. 09. 2006 na Okresnom súde Bratislava II, žiadosť o platobný rozkaz sp. zn. 32Ro/2957/06 bez akejkoľvek špecifikácie len s požiadavkou o zaplatenie sumy 18.885,- Sk.

I.B Napriek nenáležitej žalobe Okresný súd vydal platobný rozkaz obratom dňa 26. 09. 2006. Proti platobnému rozkazu bol včas podaný náležitý odpor dňa 08. 12. 2006.

I.C Na pojednávaní vyšlo najavo, že sťažovateľ nemal nedoplatky, ale mal preplatky...

I.D Napriek jasnosti merita vo veci samej zákonná sudkyňa nerozhodla..., ale konanie prerušila... dňa 11. 06. 2008.

I.E Sťažovateľ sa proti prerušeniu konania odvolal, ale senát odvolacieho súdu potvrdil chybné rozhodnutie...

I.F Sťažovateľ podal dovolanie proti chybnému rozhodnutiu odvolacieho súdu a sťažovateľovi bol ustanovený advokát JUDr. G. A. K dovolaciemu konaniu však nedošlo.

I.G Odo dňa prerušenia konania 50C/253/2007 zo dňa 11. 06. 2008, dňa 19. 5. 2010 žalobca vzal žalobu späť, po 2-rokoch zbytočných priesťahov Okresného súdu BA II...“

Konanie, v ktorom sťažovateľ namieta zbytočné priesťahy, je vedené na okresnom súde pod sp. zn. 50 C 253/2007 a na krajskom súde pod sp. zn. 12 Co 172/2008. Sťažovateľ uviedol, že jeho súdny spor trvá už od roku 2006 a dosiaľ nie je právoplatne skončený, čo len prehľbuje jeho právnu neistotu.

Sťažovateľ uviedol, že v postupe okresného súdu a krajského súdu vidí porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priesťahov zaručeného

v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru. Ďalej namieta aj porušenie práva na účinný prostriedok nápravy podľa čl. 13 dohovoru krajským súdom, ktorý potvrdil uznesením č. k. 12 Co 172/2008-150 z 22. augusta 2008 uznesenie okresného súdu č. k. 50 C/253/2007-146 z 11. júna 2008 o prerušení konania vedeného pod sp. zn. 50 C 253/2007. Priznanie primeraného finančného zadosťučinenia odôvodnil tým, že z dôvodu prieťahov spôsobených okresným súdom a krajským súdom je v stave právnej neistoty.

Sťažovateľ žiada, aby ústavný súd vydal tento nález:

„II.A. Okresný súd Bratislava II porušuje základné práva D. B. v konaní 50C/253/2007 garantované čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru.

II.B. Krajský súd Bratislava porušuje základné práva D. B. garantované čl. 48 ods. 2 Ústavy a čl. 6 ods. 1 a čl. 13 Dohovoru.

II.C. Okresný súd Bratislava II je povinný zaplatiť D. B. satisfakciu vo výške 30.000 EUR (pre opakované delikty) a Krajský súd Bratislava je povinný zaplatiť D. B. satisfakciu vo výške 50.000 EUR (pre opakované delikty), oba súdy v lehote 15 dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia.

II.D. V prípade omeškania sú obidva súdy povinné zaplatiť úrok z omeškania vo výške 200 EUR za každý deň omeškania odo dňa povinnosti zaplatiť satisfakciu do zaplatenia.

II.E. Ústavný súd prikazuje predsedníčke Okresného súdu Bratislava II podať podnet na trestné stíhanie sudkyne JUDr. I. D. za páchanie trestnej činnosti § 326 Tr. z. ZNEUŽÍVANIE PRÁVOMOCI VEREJNÉHO ČINITEĽA ods. 1 písm. a) b) c) ods. 3 písm. c - kto marí uplatňovanie základných práv a § 344 Tr. z. ods. 2 - marenie spravodlivosti, v lehote 15 dní odo dňa doručenia Nálezu Ústavného súdu.

II.F. Ústavný súd prikazuje Okresnému súdu Bratislava II v konaní 50C/253/2007 konať bez ďalších prieťahov a rozhodnúť.“

Na základe výzvy ústavného súdu sa k podanej sťažnosti listom zo 14. januára 2011 sp. zn. Spr. 3806/2010 vyjadril okresný súd, zastúpený jeho predsedníčkou, v ktorom sa uvádza:

„Po oboznámení sa s obsahom sťažnosti, ako aj obsahom predmetného spisu som zistila, že návrh na vydanie platobného rozkazu navrhovateľa B., a. s. Ž. c/a MUDr. D. B., o zaplatenie 18 885,- Sk s príslušenstvom bol podaný na tunajší súd dňa 19. 09. 2006. Vec bola vedená pod spisovou značkou 32Ro/2957/2006. Platobný rozkaz súd vydal dňa 26. 09. 2006. Sťažovateľ podal voči platobnému rozkazu včas odôvodnený odpor a po výzve súdu na zaplatenie súdneho poplatku za odpor požiadal o priznanie oslobodenia od zaplatenia súdneho poplatku. Po vykonanom šetrení na zistenie pomerov u žiadateľa súd dňa 21. 06. 2007 priznal sťažovateľovi oslobodenie od súdneho poplatku. Dňa 26. 04. 2007 navrhovateľ požiadal o prerušenie konania z dôvodu, že má informáciu o tom, že na Okresnom súde Bratislava II je pod spisovou značkou Ps/12/2004 vedené konanie o spôsobilosti na právne úkony sťažovateľa a toto nebolo doposiaľ právoplatne skončené, nakoľko toto rozhodnutie súdu má zásadný význam pre posúdenie procesnej spôsobilosti sťažovateľa. Vec bola prevedená z registra 32Ro do registra 50C a je vedená pod spisovou značkou 50C/253/2007. Zákonnou sudkyňou sa stala JUDr. I. D. Vo veci nariadila termín pojednávania na deň 18. 01. 2008, súd vypočul sťažovateľa MUDr. D. B. Pojednávanie bolo odročené za účelom doplnenia dokazovania na deň 30. 01. 2008, 13. 02. 2008, 26. 03. 2008, 23. 04. 2008. Uznesením zo dňa 11. 06. 2008 súd konanie prerušil do právoplatného rozhodnutia vo veci vedenej na Okresnom súde v Žiline sp. zn. 8C/7/2005, v ktorom sa sťažovateľ domáha voči B., a. s. určenia neplatnosti zmluvy o výkone správy a zaplatenia platieb za obdobie, keď byt nebol spôsobilý na užívanie. Voči tomuto uzneseniu podal odvolanie sťažovateľ, vec bola predložená dňa 25. 07. 2008 na Krajský súd v Bratislave na rozhodnutie o odvolaní. Uznesením č. k. 12Co/172/2008-149 odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil. Sťažovateľ podal dňa 28. 10. 2008 voči týmto rozhodnutiam dovolanie. Uznesením č. k. 50C/253/2007-154 súd vyzval sťažovateľa na odstránenie väd dovolania. Z písomnej reakcie sťažovateľa na výzvu súdu vyplynulo, že žiada o ustanovenie zástupcu z radov advokátov pre dovolacie konanie. Súd uznesením zo dňa 20. 01. 2009 ustanovil sťažovateľovi advokátku JUDr. I. B. Advokátka požiadala o zrušenie ustanovenia z dôvodu zabezpečenia objektívnosti v zastupovaní. Uznesením zo dňa

12. 03. 2009 súd ustanovil sťažovateľovi advokáta JUDr. G. A. Právny zástupca sťažovateľa písomným podaním doručeným súdu dňa 03. 07. 2009 doplnil na výzvu súdu dovolanie. Spis bol dňa 23. 07. 2009 predložený na Najvyšší súd SR, ktorý uznesením č. k. 5Cdo/209/2009-220 zo dňa 13. 08. 2009 dovolanie odmietol. Spis bol vrátený tunajšiemu súdu dňa 21. 09. 2009.

S poukazom na obsah podaní sťažovateľa, ktoré sú plné urážok a vulgarizmov znevažujúcich osobu a prácu zákonnej sudkyne, ktoré nie je vhodné v rámci tohto vyjadrenia reprodukovať, oznámila JUDr. D. s poukazom na § 15 ods. 1 OSP z dôvodov uvedených v § 14 ods. 1 OSP, že sa cíti byť vo veci zaujatá, pričom voči sťažovateľovi podala trestné oznámenie pre podozrenie zo spáchania trestného činu ohovárania a žalobu na ochranu osobnosti.

Opatrením predsedníčky súdu zo dňa 08. 12. 2009 bola vec prikázaná na konanie JUDr. G. D. Vzhľadom k tomu, že konanie bolo prerušené, súd sledoval stav konania vo veci vedenej na Okresnom súde v Žiline. Dňa 19. 05. 2009 bolo súdu doručené späťvzatie návrhu na začatie konania. Uznesením č. k. 50C/253/2007-271 zo dňa 07. 07. 2010 súd zrušil uznesenie tunajšieho súdu zo dňa 11. 06. 2008, ktorým bolo konanie prerušené a nariadil vo veci pojednávanie na deň 22. 09. 2010. Na pojednávanie sa nedostavil ani navrhovateľ, ani sťažovateľ, súd konštatoval, že sťažovateľ na tunajšom súde podal voči JUDr. G. D. žalobu na ochranu osobnosti, ktorá je vedená pod spisovou značkou 13C/179/2010. Zákonná sudkyňa predložila vec v súlade s ustanovením § 15 ods. 1 OSP predsedníčke súdu na prikázanie veci inému sudcovi. Opatrením predsedníčky súdu bola vec prikázaná dňa 06. 12. 2010 na konanie JUDr. M. G., ktorá je práceneschopná, ihneď po jej návrate bude upozornená na skutočnosť, že je potrebné čo najskôr rozhodnúť o späťvzátí návrhu.

S poukazom na vyššie uvedené musím konštatovať, že k priedahom v konaní zo strany súdu nedošlo, aj keď vec doposiaľ nebola rozhodnutá. Dovoľujem si preto požiadať ctený Ústavný súd SR, aby boli vzaté uvedené skutočnosti na vedomie a nebolo sťažovateľovi priznané finančné zadosťučinenia to z dôvodu, že k zavinenému priedahu v konaní zo strany konajúcich sudcov nedošlo a na konanie súdu v predmetnej veci mali vplyv objektívne skutočnosti súvisiace s procesnými návrhmi účastníkov, i samotného sťažovateľa, ako aj samotným postojom sťažovateľa k práci súdu.“

II.

Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Skúma pritom tak všeobecné, ako aj osobitné náležitosti návrhu (sťažnosti) podľa ustanovenia § 49 až § 56 zákona o ústavnom súde vrátane okolností, ktoré by mohli byť dôvodom na jeho odmietnutie.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Sťažovateľ namietal porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práv podľa čl. 6 ods. 1 a čl. 13 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod

sp. zn. 50 C 253/2007 a postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 12 Co 172/2008.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Verejnosť možno vylúčiť len v prípadoch ustanovených zákonom.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

Podľa čl. 13 dohovoru každý, koho práva a slobody priznané týmto dohovorom boli porušené, musí mať účinné právne prostriedky nápravy pred národným orgánom, aj keď sa porušenia dopustili osoby pri plnení úradných povinností.

1. Ústavný súd z obsahu predloženého spisu v predmetnej veci zistil, že posudzované konanie začalo 9. septembra 2006, keď bol na okresnom súde pod sp. zn. 32 Ro 2957/06 navrhovateľom B., a. s., Ž., podaný návrh na vydanie platobného rozkazu proti sťažovateľovi. Dňa 26. septembra 2006 okresný súd vydal platobný rozkaz. Dňa 18. decembra 2006 podal sťažovateľ odpor proti platobnému rozkazu. Dňa 11. júna 2008 okresný súd prerušil súdne konanie sp. zn. 50 C/253/2007 do právoplatného rozhodnutia vo veci vedenej na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 8 C/7/2005 o neplatnosť zmluvy o výkone správy. Dňa 27. júna 2008 podal sťažovateľ odvolanie proti uzneseniu okresného súdu o prerušení konania. Dňa 22. augusta 2008 krajský súd uznesením č. k. 12 Co 172/2008-150 potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa o prerušení konania.

Ústavný súd k danej veci už vo svojom rozhodnutí č. k. II. ÚS 11/09-6 z 15. januára 2009 uviedol: „Podľa konštantnej judikatúry ústavného súdu podstatou, účelom a cieľom práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty účastníka konania (napr. I. ÚS 41/02). Tento účel spravidla nemožno dosiahnuť po

právoplatnom prerušení konania, ku ktorému došlo v súlade so zákonom. Ústavný súd v tejto súvislosti v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (mutatis mutandis I. ÚS 162/03) konštatuje, že prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ku ktorému došlo podľa zistenia ústavného súdu právoplatným uznesením okresného súdu č. k. 50 C 253/2007-146 v spojení s uznesením krajského súdu č. k. 12 Co 172/2008-150...) možno považovať za prekážku konania. Ak nedôjde k odpadnutiu prekážky prerušeného konania postupom predvídaným v Občianskom súdnom poriadku, nemôžu sa v prerušenom konaní vykonávať žiadne procesné úkony smerujúce k odstráneniu právnej neistoty účastníkov, a tým aj k naplneniu účelu základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a rovnako aj v čl. 6 ods. 1 dohovoru. Ústavný súd preto nečinnosť okresného súdu v dôsledku existencie zákonnej prekážky jeho postupu neposudzuje ako zbytočné prieťahy v konaní (mutatis mutandis II. ÚS 3/03, I. ÚS 65/03).“

Ústavný súd ďalej zistil, že počas prerušenia súdneho konania okresný súd pravidelne zisťoval stav konania vedeného na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 8 C/7/2005 o neplatnosť zmluvy o výkone správy.

Dňa 28. októbra 2008 podal sťažovateľ dovolanie proti uzneseniu krajského súdu, ktorým potvrdil uznesenie okresného súdu o prerušení konania. Dňa 13. augusta 2009 Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením č. k. 5 Cdo 209/200-220 odmietol dovolanie sťažovateľa.

Po doručení späťvzatia návrhu navrhovateľom (19. mája 2010) z dôvodu, že *„odporca po podaní návrhu uvedenú čiastku navýšenú aj o ďalšie zmeškané platby... uhradil dňa 3. 5. 2010“*, okresný súd uznesením č. k. 50 C 253/2007-271 zo 7. júla 2010 zrušil svoje predchádzajúce rozhodnutie, ktorým sa konanie prerušilo, a ďalej vykonával úkony smerujúce k ukončeniu veci. Dňa 9. septembra 2010 právny zástupca sťažovateľa okresnému súdu oznámil, že súhlasí so späťvzatím návrhu. Dňa 22. septembra 2010 sa na okresnom súde uskutočnilo pojednávanie (za účasti sťažovateľa), na ktorom zákonná sudkyňa konštatovala, že *„20. 9. 2010 žalovaný podal na tunajší súd žalobu na ochranu*

osobnosti aj proti zákonnej sudkyňi... v tomto konaní“, preto „*bude postupovať v súlade s § 15 O. s. p.*“. Po vylúčení zákonnej sudkyne z prerokovávanía a rozhodovania danej veci bola vec opatrením sp. zn. Spr. 3830/2010 zo 6. decembra 2010 pridelená inému sudcovi, ktorý bude ďalej rozhodovať o späťvzatí návrhu.

Ústavný súd konštatuje, že podania sťažovateľa v konaní pred okresným súdom a krajským súdom boli plné urážok a vulgarizmov. To viedlo k podaniu trestného oznámenia zo strany zákonnej sudkyne na sťažovateľa a žaloby o ochranu osobnosti proti sťažovateľovi. Z dôvodu vulgárnych podaní a urážok zákonní sudcovia vyslovovali svoju zaujatosť voči sťažovateľovi, čo viedlo k zmene zákonných sudcov a prispelo to tiež k predĺženiu celého konania.

Podania sťažovateľa neboli kvalifikované a bolo treba ich dopĺňať (napr. dovolanie sťažovateľa). Sťažovateľ podával nedôvodné opravné prostriedky (odvolanie proti uzneseniu okresného súdu č. k. 50 C/253/2007-146 z 11. júna 2008 o prerušení konania, dovolanie proti uzneseniu krajského súdu č. k. 12 Co 172/2008-150 z 22. augusta 2008 o potvrdení uznesenia prvostupňového súdu o prerušení konania), čo viedlo k predĺženiu súdneho konania. Z uvedeného vyplýva, že sťažovateľ v dôsledku uplatňovania svojich procesných práv prispel k predĺženiu celého súdneho konania.

Podľa konštantnej judikatúry ústavného súdu o zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti možno hovoriť predovšetkým vtedy, ak namietaným postupom orgánu verejnej moci nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom tohto orgánu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú možno preto považovať sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, realnosť ktorej by mohol posúdiť po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie (I. ÚS 140/03, III. ÚS 118/04, III. ÚS 170/06).

Na základe uvedených skutočností ústavný súd dospel k záveru, že postup okresného súdu v napadnutom konaní nemožno kvalifikovať ako porušenie základného práva sťažovateľa zaručeného čl. 48 ods. 2 ústavy a práva zaručeného čl. 6 ods. 1 dohovoru, preto ústavný súd sťažnosť v tejto časti odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

2. Z rovnakého dôvodu ústavný súd odmietol aj sťažnosť sťažovateľa v časti smerujúcej proti postupu krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 12 Co 172/2008, ktoré bolo právoplatne skončené 23. októbra 2008, a teda v súčasnosti pred ním žiadne konanie týkajúce sa posudzovanej veci neprebíha.

3. Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť podľa čl. 127 ústavy nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv a slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

V konaní, v ktorom sa sťažovateľ domáha vyslovenia porušenia označených práv, považuje ústavný súd za účinný prostriedok nápravy postupu všeobecného súdu (ktorý môže prispieť k urýchleniu konania, resp. odstráneniu nečinnosti súdu) sťažnosť na prietahy v konaní podľa § 62 a nasl. zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

Keďže sťažovateľ v posudzovanej veci nepreukázal, že tento prostriedok ochrany svojich práv, ktorých porušenie namieta, využil, v danom prípade prichádzalo do úvahy aj odmietnutie sťažnosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre neprípustnosť.

4. Sťažovateľ namietal aj porušenie čl. 13 dohovoru, ktorý zaručuje právo na účinný prostriedok nápravy, avšak vo svojej sťažnosti neuviedol, akým konaním mohlo dôjsť k tomuto porušeniu, preto ústavný súd túto námietku nemohol ani preskúmať.

Keďže ústavný súd sťažnosť ako celok odmietol, o ďalších návrhoch sťažovateľa v nej uvedených nerozhodoval.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 8. marca 2011